

اسماعیل وثابی

ابوطالب اسماعیل بن محمد بن احمد وثابی اصفهانی، از ادباء و دانشمندان اصفهان است.

سعانی می‌نویسد: در اصفهان در صنعت شعر و ترسیل، فاضل تر از وی ندیدم. من در اصفهان به خانه وی رفتم، و در بداههٔ نظم و نثر، سریع تر از او ندیدم. رساله‌ای بر وی اقتراح کردم. مرا گفت: قلم بگیر و بنویس، و فی الحال، بی آن که بیندیشد، به نیکوترین وجه بر من املاء کرد. وثابی در اواخر عمر، به فقر و تنگدستی افتاد، و تایبنا شد تا این‌که در سال ۵۳۳ق وفات یافت.^۱ در محاسن اصفهان از ابوعلی اسماعیل وثابی در ردیف دانشمندان صرف و نحو و لغت و انشاء که متقدّم بر عصر مافروختی بوده‌اند، یاد شده است.^۲

این شعر از وثابی است:

اشاعوا و قالوا وقفه الوداع   و زمت مطایا للرحيل شراع
فقلت فراق لا اطيق احتماله   كفاني من البنين المشت سماع
و لا عليك الكتمان قلب ملكته   و عند التوى سر المكتوم يذاح

۱. معجم الادباء، ج ۲، ص ۳۵۵؛ لفتنامه دهخدا، ج ۷، ذیل «اسماعیل»، ص ۲۵۲۷؛ راهنمای دانشوران، ج ۳.

۲. محاسن اصفهان، ص ۳۲۰.